

VELEPOSLANICA MARIJA KAPETANOVIC POSJETILA KARASEVSKA MJESTA

joi, 13 februarie 2020

Nova veleposlanica R. Hrvatske u Rumunjskoj Nj. E. Marija Kapitanović, sedma u nizu ambasadorica R. Hrvatske u Bukurešti; tu od uspostave diplomatskih odnosa dviju država, posjetila je u četvrtak 12. prosinca 2019. godine hrvatsku zajednicu iz Karađorđevevirske županije, odnosno karađorđevska mjesta Jabalje, Klokočišće, Lupak i Karađorđevo. U intervjuu kojega je tom prilikom dala našoj publikaciji, a ići smo prvi dio objavili u prošlosti broju Hrvatske granice, i eficira hrvatske diplomatske misije u Bukurešti; tu je iskazala radost i to je hrvatska zajednica s ovih prostora uspjela toliki niz stoljeća sa učvati jezik, tradiciju i običaje, istaknula veoma dobre bila-teralne odnose dviju zemalja i neke mogu nositi poboljšanje; suradnje na gospodarskom planu te poručila kako je jedna od zadaća Veleposlanstva u Bukurešti; tu upravo briga o hrvatskoj manjini. S druge strane, budući da je od početka 2016. godine pa sve do stupanja na dužnost Veleposlanice u Bukurešti; tu predstavljala Republiku Hrvatsku na Kosovu u svojstvu ambasadorice, zamolili smo ga u Kapitanović da nam kaže nekoliko riječi o malobrojnim Hrvatima koji žive u toj malenoj državi s jugoistočne strane Europe te o problemima s kojima se suočavaju. Hrvatima u Rumunjskoj je na kraju intervjuu poručila da ne posustaju u očuvanju svega onoga što ih i hrvatski identitet te da i nadejno promoviraju svoje specifične vrijednosti.

Bila ste veleposlanica R. Hrvatske na Kosovu i dobro vam je poznata tamo; njena hrvatska manjina. Da li su problemi s kojima se suočavaju dvije manjine, ona s Kosova i ova iz Rumunjske, slijede nog karaktera ili su oni različiti? Primjerice, ovdje, u Rumunjskoj, država nije problem, i tovi; e, prava svih nacionalnih manjina se sakralno poštuju, standardi zaštite manjina su veoma visoki. Kako je na Kosovu s tog aspekta?

Njih je, nažalost, ostalo jako malo. Od jedne situacije gdje ih je neko, zapravo, prije ovih nemilih sukoba na tom području, bilo 8 tisuća, a sve skupa možemo govoriti o nekoj brojci od 10 tisuća, dana; njena situacija vam je takva da u Janjevu ima dvjesti i nešto ljudi, a u Letnici, drugo mjesto gdje su Hrvati živjeli i još; uvijek žive, je ostalo svega 38 ljudi. To su vrlo male brojke. Oni žive u dosta teškim uvjetima u smislu socijalnih, životnih uvjeta. Isto tako, jedno od pitanja je i nezaposlenost. Ono što bi svakako trebalo još; poraditi je na pomoći i u svakodnevnim stvarima jer se to zna dogoditi da ostani bez struje, vode, imaju problema s putevima, s asfaltiranjem i takvim stvarima. Tu bi se još; moglo svakako mnogo napraviti. S druge strane, Hrvati u Republici Kosovo jesu od strane države priznati u zakonu o manjinama, oni nisu uključeni u Ustav kao manjina, međutim, u Zakonu o manjinama jesu uključeni. Prema Zakonu o promoviranju prava zajednica i njihovih pripadnika u Republici Kosovo, Hrvati imaju službeni status nacionalne manjine.

&to biste, na kraju, poručili karađorđevskoj zajednici, odnosno hrvatskoj zajednici u Rumunjskoj?

Ja bih još; jedanput ponovila da je jako lijepo biti sa sunarodnjacima ovdje. Ono što bih im svakako poručila je da ne posustaju u aktivnosti i angažmanu na očuvanju zajednice, na očuvanju svog identiteta, jezika pogotovo, jer je jezik jedna od jako bitnih komponenti toga identiteta. Hrvati u Rumunjskoj imaju neke svoje specifične vrijednosti, pa bih im tako poručila da ne odustaju na toj jednoj otvorenosti i na tom jednom pozitivnom gledanju na stvari, bar je moje osjećaj takav nakon što sam provela pola dana ovdje. Uostalom, vidjela sam i jedan jako lijep suživot i to me takođe, kako je lijepo vidjeti između dvije zajednice i jedno me usobno potvrditi; tovanje koje ovdje ide jednim prirodnim tokom. Ono što svakako želim poručiti hrvatskoj zajednici je da nastavi na tome raditi bez obzira na ove negativne trendove o kojima vi govorite. Naravno, mi smo se još; vidjeti, ja u još; dolaziti, mene takođe raduje svaka buduća suradnja i kontakti s našom zajednicom.

Ivan Dobra